

de ved ifkun den ene af Overretterne, og det saameget mindre, som det uden Tvivl hidtil, hvad Stifternes Overret betræffer, netop har været Tilfældet, at de ved samme bestfikkede Sagførere erhældt Afgang til tillige at procedere ved den ydste Overret, en Berettigelse, som Lovudkastet efter § 11 neppe har tænkt paa at betage de nu Ansatte. Vi foreslaae derfor, at for Fremtiden Overrettsagførerne ikke bestfikkes ved enten den ene eller den anden af de to Overretter specielt, men i Almindelighed som Overrettsagførere, og at denne Bestikkelse giver Berettigelse til at udføre Sager ved begge Overretter, saavel som ved de tvende kjøbenhavnske Retter, der staae paa Linie med Overretterne, nemlig: Criminal- og Politiretten og Søs og Handelsretten, samt endelig alle Underretterne. Hertil referere sig, foruden de ved § 3 alt berørte Endringsforslag Nr. 3 og 4, endvidere Endringsforslagene under Nr. 12, 13 og 15. — Naar derhos Lovudkastet vil, at Underrettsagførerne, uanset den for dem, ogsaa efter vor Formening, med Høie foreslaaede Berettigelse til at udføre Sager ved alle Underretter i Landet, skulde bestfikkes som Sagførere ved en bestemt enkelt Underret, og derhos saa fast være bundne til samme Ret, at en Henslytning til en anden Jurisdiction vilde udkræve en ny Bestikkelse, endog, som det siges i Motiverne, først efter Godtgjørelse paany af de lovbestemte Qualificationer, da forekommer det os, at et saa betydeligt Vaand paa denne Klasse Sagførere under den nye Tingenes Tilstand savner sin Begrundelse. Navnlige kunne vi ikke finde en saadan enten i en formeentlig Analogi fra Næringslovgivningen, eller i den Hensigtsmæssighedsbetragtning, der i Forbindelse hermed endvidere er fremhævet i Motiverne, og det saameget mindre, som den uhæderlige Wandel, der paa det hidtilværende Opholdssted skulde gjøre Sagføreren uskikket til videre Virksomhed, jo vel ogsaa maatte kunne berettigede det Offentlige til at modsætte sig Bestikkelsens Benyttelse paa det nye Opholdssted, hvad enten der i Anledning af Flytningen bliver Spørgsmaal om en ny Bestikkelses Udfærdigelse eller ei. Derimod er det vistnok i sin Orden, at det paalægges Underrettsagførerne at have Bolig i en bestemt Jurisdiction og ved Flytning andetsteds hen

derom at gjøre Anmeldelse til Justitsministeriet; i Overensstemmelse hermed vil Endringsforslaget Nr. 14 ogsaa findes affattet.

Ved Lovudkastets § 9, der handler om autoriserede Fuldmægtige for Sagførerne, bliver der, saafremt vore Forslag ved Affattelsen af §§ 7 og 8 vinde Bifald, Anledning til de Endringer, der nedenfor vilde forekomme under Nr. 16 og 17, af hvilke den første tillige gaaer ud paa at bestemme, at Autorisationen for Høiesteretsagførernes Fuldmægtige henlægges til Justitiarius i Høiesteret, som det i sig selv meest Naturlige, uanset at disse Fuldmægtige ligesom hidtil ikke skulde kunne møde for deres Principaler i selve Høiesteret, men ifkun for Over- og Underretterne.

Naar iøvrigt Udkastets § 9 tilføjer Møde ved den autoriserede Fuldmægtig for alle Retter, alene med Undtagelse af Høiesteret, bemærke vi, at der i Udvalget har været nogen Tvivl, om det ikke maatte være rettest under Undtagelsen at medindbefatte Søs og Handelsretten i Kjøbenhavn, eftersom Forholdene forsaavidt kunde synes at være de samme ved denne Ret som ved Høiesteret, hvor det jo ganske vist er den mundtlige Procedure, der i alt Fald nærmest har motiveret Paalæget om Sagførernes personlige Møde. Men ihvorvel Udvalgets Medlemmer ere af den Anskuelse, at det, naar Mundtligheden bliver gennemført i Retspleien, ikke kan være andet, end at Sagførerne under Sagernes mundtlige Forhandling vilde have at møde personlig i Retten og derimod ikke kunne lade sig repræsentere ved deres Fuldmægtige, har man paa den anden Side, saalænge Talen ifkun er om denne enkelte Ret, hvor Mundtligheden heller ingenlunde har den samme omfattende Betydning som i Høiesteret, fundet Betænknelighed ved at foreslaae nogen Forandring i den Praxis, der i denne Henseende har udviklet sig efter Loven for Søs og Handelsretten af 19de Februar 1861, og hvori heller ikke noget Forslag til Forandring vides fra den paagældende Rets egen Side at være fremkommet.

I 2det Punktum af § 9 forbyder Udkastet Sagførerne enhver Brug af specielle Fuld-